

คำวินิจฉัยของ นายศักดิ์ เตชาชาญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๓/ ๒๕๔๖

วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๖

เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๔ กรณีนายสมาน จ่วนสำอางค์ จงใจไม่ยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้รอง ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๔ กรณีนายสมาน จ่วนสำอางค์ จงใจไม่ยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า นายสมาน จ่วนสำอางค์ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายไพบูลย์ แก้วทอง) ในรัฐบาลนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ตามคำสั่งกระทรวงพาณิชย์ที่ ๒๕/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ซึ่งนายสมาน จ่วนสำอางค์ เข้ารับตำแหน่งในวันเดียวกันกับวันที่ได้รับแต่งตั้ง และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ เมื่อเข้ารับตำแหน่ง นายสมาน จ่วนสำอางค์ จึงเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๕) ซึ่งมีหน้าที่ต้องยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ภายในการนัดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง และวันที่พ้นจากตำแหน่ง คือภายในวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๓ และวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๔ ตามลำดับ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ แต่นายสมาน จ่วนสำอางค์ ไม่ได้ยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในการนัดเวลาดังกล่าว และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งให้เข้าแจง นายสมาน จ่วนสำอางค์ ก็ได้เข้าแจงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ถึงสาเหตุที่ไม่ได้ยืนบัญชีฯ ว่า เนื่องจากมีภารกิจมาก ประสงค์จะยุติภารกิจกรรมทางการเมืองและไม่ต้องการที่จะดำรงตำแหน่งทางการเมืองอีกต่อไป ทั้งไม่ทราบว่าเมื่อกำหนดโทษจำคุกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ ตามบันทึกคำชี้แจง และหนังสือชี้แจง ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ และวันที่

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ ตามลำดับ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาในคราวประชุมครั้งที่ ๔๕/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๖ มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า นายสมาน ง้วนสำอางค์ ใจไม่ยืนบัญชีฯ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในระยะเวลาที่พระราชบัญชีติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนด และให้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อด้วยว่า นายสมาน ง้วนสำอางค์ ใจไม่ยืนบัญชีฯ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๑๐ และรับไว้พิจารณาวินิจฉัย และแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบโดยส่งสำเนาคำร้องให้นายสมาน ง้วนสำอางค์ เพื่อชี้แจง

นายสมาน ง้วนสำอางค์ ผู้ถูกร้อง ยื่นคำชี้แจงลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖ พร้อมเอกสารประกอบสรุปว่า เมื่อได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผู้ถูกร้องไม่ทราบว่า จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินฯ ภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ (๑) คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องชี้แจง ถ้าไม่ได้กำหนดให้ ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีฯ ผู้ถูกร้องมีภารกิจมากประสบความเชี่ยวชาญด้านการเมืองจึงไม่ยื่นบัญชีฯ ทั้งไม่ทราบว่า จะต้องรับโถธาตุ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกร้องมิได้มีเจตนาจะใจที่จะไม่ยื่นบัญชีฯ จึงเสนอบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อประกอบการพิจารณา

พิจารณาแล้วข้อเท็จจริงตามคำร้อง และคำชี้แจง พร้อมเอกสารประกอบ พึงได้เป็นยุติโดยไม่ได้โดยเด็ดขาด ว่านายสมาน ง้วนสำอางค์ ผู้ถูกร้อง เป็นข้าราชการการเมือง ตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ (๕) ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่งและนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ตามลำดับ แต่ผู้ถูกร้องไม่ได้ยื่นบัญชีฯ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวทั้งสองกรณี จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกร้อง ใจไม่ยื่นบัญชีฯ กรณีเข้ารับตำแหน่ง หรือไม่

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง (๑) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยในกรณีที่เป็นการเข้ารับตำแหน่งให้ยื่นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง ตามข้อเท็จจริง พึงได้ว่าผู้ถูกร้องเข้ารับตำแหน่งทางการเมือง

ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และดำรงตำแหน่งทางการเมืองตลอดมาจนพ้นจากตำแหน่งไปเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ เป็นเวลา ๑๑ เดือนเศษ หลังจากนั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการไม่ยื่นบัญชีฯ ผู้ถูกร้องก็ไม่สนใจที่จะยื่นบัญชีฯ ข้ออ้างของผู้ถูกร้องที่ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ได้กำหนดให้ผู้ถูกร้องยื่นบัญชีฯ ไม่เข้าใจกฎหมาย และไม่ทราบว่าจะต้องยื่นบัญชีฯ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ วรรคหนึ่ง (๑) ทั้งผู้ถูกรองมีภารกิจมากและประสงค์จะยุติภารกิจกรรมทางการเมือง นั้น ไม่อาจรับฟังได้ การไม่ยื่นบัญชีฯ ของผู้ถูกร้อง ในกรณีเข้ารับตำแหน่งภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง จึงเป็นการงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ แม้ผู้ถูกร้องจะได้ยื่นเอกสารประกอบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกร้องมาพร้อมกับคำชี้แจงที่ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญด้วย ก็ไม่ทำให้ความผิดฐานลงใจไม่ยื่นบัญชีฯ นั้นหมดไปแต่อย่างใด ดังนั้น จึงไม่จำต้องวินิจฉัยในประเด็นกรณีไม่ยื่นบัญชีฯ หลังพ้นจากตำแหน่งแล้ว เป็นการงใจหรือไม่ อีกต่อไป อาศัยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยว่า นายสมาน วงศ์สำอางค์ ผู้ถูกร้อง ใจใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

นายศักดิ์ เดชาชาณ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ